

SLOW FLOWERS

Op Instagram hebben accounts vol prachtig gefotografeerde bloemenvelden en boeketten duizenden volgers. De plaatjes van een nieuwe generatie bloemisten en telers vallen niet alleen op vanwege hun schoonheid, maar ook om het verhaal erachter. Onder de noemer 'slow flowers' kiezen steeds meer bloemkwekers voor het telen met de seizoenen. Zonder verwarmde kas. Samen met bloemisten die bewust met deze oogst werken, vormen zij een beweging die ook in Nederland steeds harder groeit.

Tekst: Esther van Bezoollern Foto's: Hanneke Reijlboek

‘Als je groenten teelt zijn ze na de oogst gewoon ‘af’, bloemen kun je daarna nog iets extra’s meegeven.’

In Rotterdam doet Marjolijn Elick het gewoon allereerst: bloemen telen en dan binden met eigen oogst. Zij en haar Nederlandse collega's moeten het voorlopig met minder social media-volgers doen dan hun Amerikaanse en Engelse collega's. Maar ook hier groeit de interesse voor 'slow flowers'. Marjolijn wist met 'Raket en Discet' in een jaar tijd een bedrijf op te bouwen. Nu verkoopt ze de bloemen die zij op haar akker kweekt als losse bloemen aan Rotterdamse bloemisten en staan haar eigen boeketten bij verschillende winkels in diezelfde stad.

Van groenten naar bloemen

Op haar land bespikt Marjolijn de dahlias met de kritische blik van een bloemist.

„Deze is te ver, met deze moet ik nog even wachten, en die, die is precies goed om nog een tijd mooi te kunnen staan in een vaas.“ Het buiten zijn, zat er al vroeg in bij Marjolijn. Ze herinnert zich de sterrin van haar ouders en het eerste moestuintje dat ze daar had. Het was de liefde voor de groenteteelt die uiteindelijk de bloemen op haar pad bracht. „Het kweken van bloemen is voor mij de perfecte combinatie. Ik geniet van het opkweken van dingen en van de buitenlucht, maar als je groenten teelt, zijn ze na de oogst gewoon ‘af’. Bloemen kun je daarna nog iets extra's meegeven. Ik heb aan de kunst-academie gestudeerd en vind het leuk om mijn creativiteit kwijt te kunnen in het maken van boeketten. Ik heb een tijd bij een goede Rotterdamse bloemist gewerkt, dat was achteraf een handige blik in het wereldje. Ik gebruik nog steeds de technieken die ik daar leerde.“

Toch durfde het even voor ze zelf het bloemenvak in ging. Op internet had Marjolijn al vaak een biologisch-dynamische handboewoopleiding voorbij zien komen. Het idee om die te volgen, had zich in haar hoofd genesteld. Toen haar baan wegviel, was dat het moment om zich in te schrijven. Tijdens haar sarge bij farm-to-table-restaurant Uit Je Eigen

Stad legde ze een plukruin aan. Op de opleiding werden wat lessen aan bloemteelt gewijfd. Toen kwam langzaam het inzicht, groenten zijn leuk, maar bloemen telen, dat wil ik doen.

Creëterf gewas

Die keuze voor zo'n creëterf gewas is niet altijd eenvoudig. „Bloemen zijn qua diversiteit een veel grotere uitdaging dan groenten. Er is zo

veel en niet alles is geschikt voor snijtuin. Er zijn soorten weer tienal- bloemen, en per soort weer tiental- len kleuren. Vaak is het voor mij

gewoon proberen. Soms geholpen door internet en boeken, vaak ook op gevoel. Je weet meer dan je denkt als je er eigenlijk al heel je leven mee bezig bent.“

Ook van collega's leert ze. Op Jaarsgraam van de buitenlandse grote namen als Florit Flowers en Palais Flowers, maar ook van Nederlanders die zich de laatste jaren aan de lokale seizoensreutel hebben gewaagd. „We volgen elkaar op de voet en

gaan bij elkaar op bezoek. Dat is het leuke van onze verschillende lokale afdelmarkten. Wij zijn gewoon collega's die van elkaar leren, geen concurrenten.“ Het gaat ook in Nederland hard de laatste tijd, inmiddels vind je bijna in elke stad wel een bloemist die met lokale bloemen werkt.

Marjolijn gebruikt het web niet alleen om zich te informeren, maar ook om inspiratie op te doen. Bijvoorbeeld bij een Engels bloemistenduo dat in opdracht boeketten maakt. „Zij hebben zo'n ontzettend mooie stijl, met hun boeliden kan ik echt dagen in mijn hoofd

'In de industrie zijn die seizoenen bijna verdwenen. Maar zelf zou ik geen tulpen op tafel willen in december.'

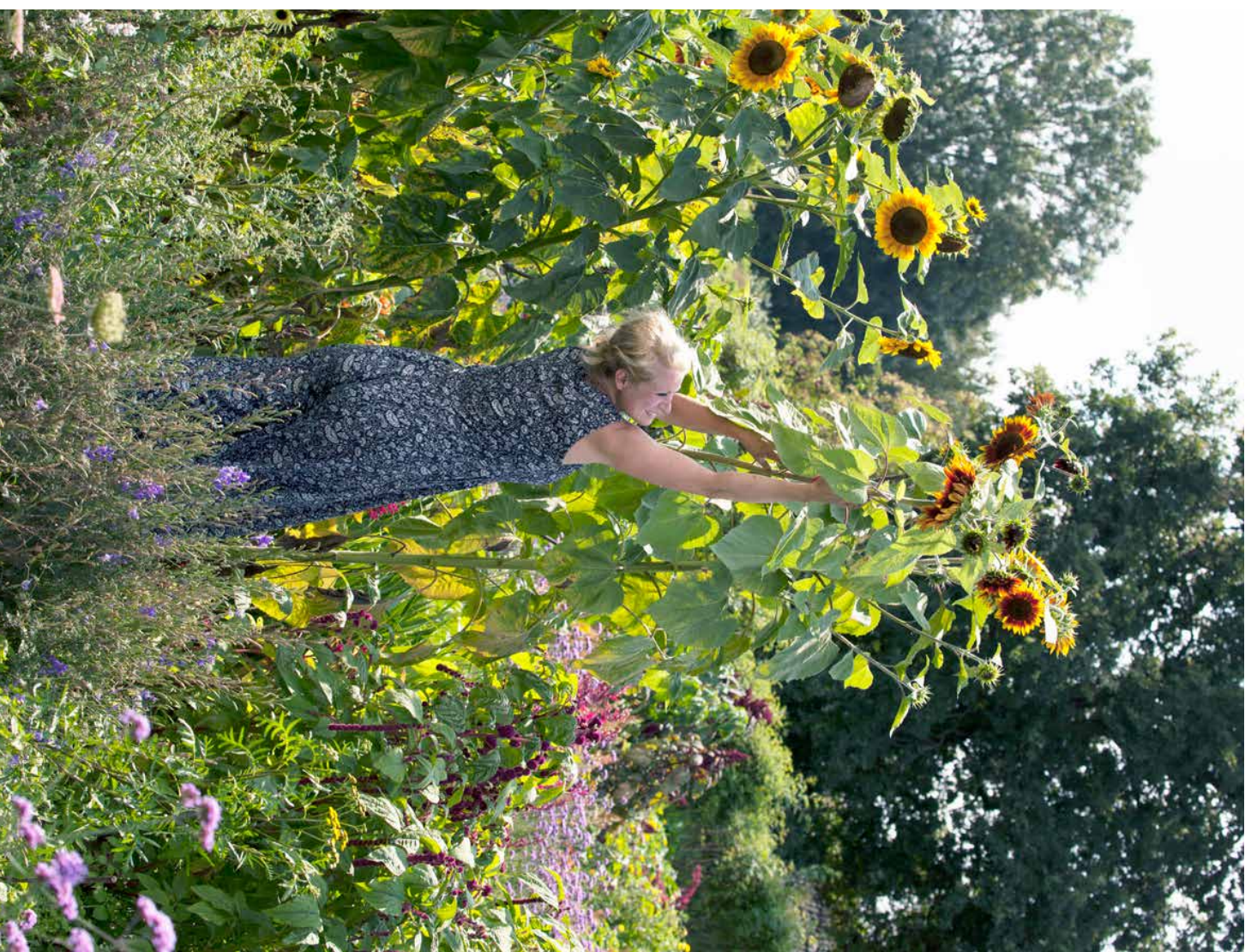
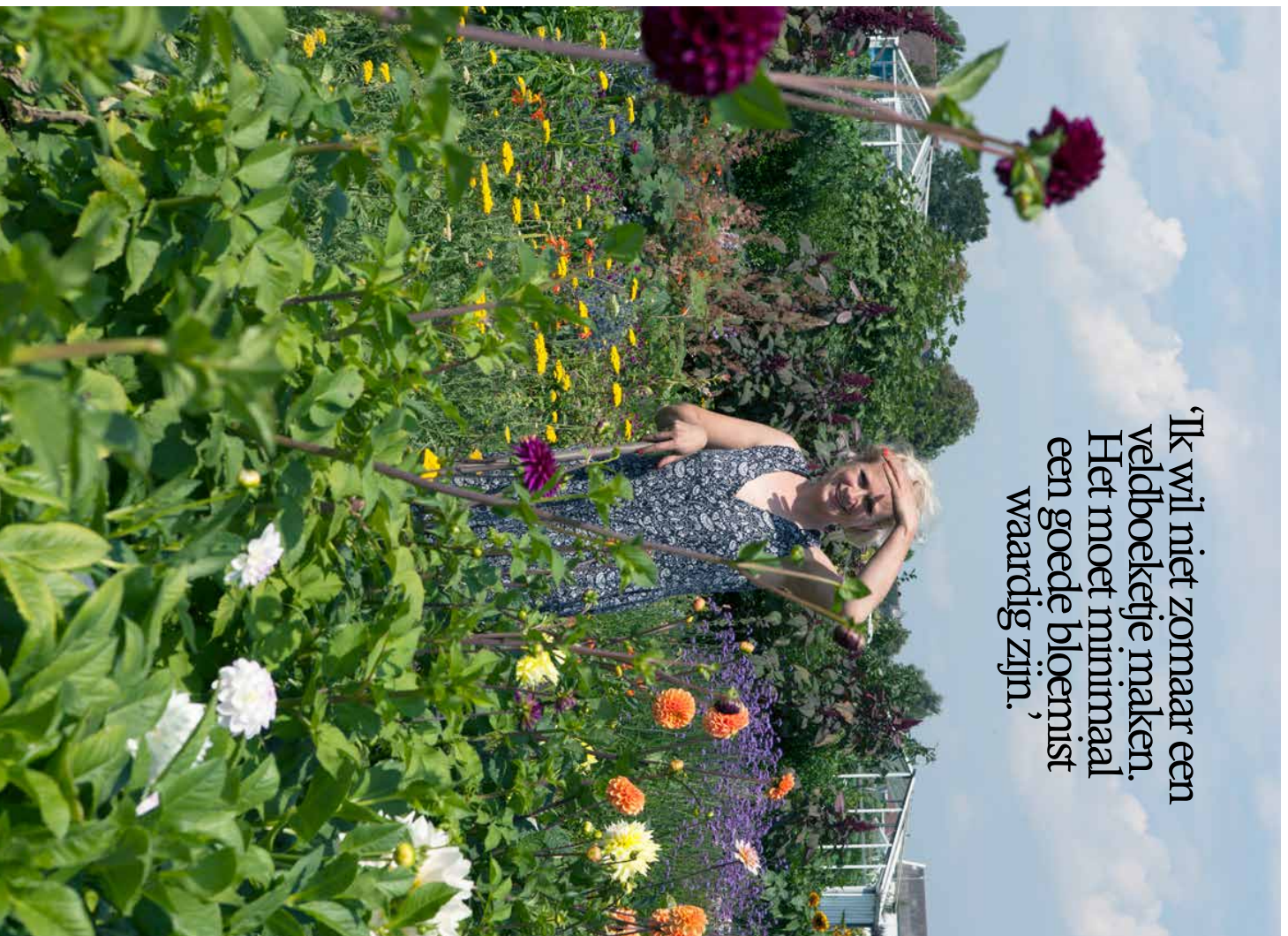
zitten. Niet om het na te doen, maar het motiveert wel om mezelf uit te dagen. Ik wil niet zomaar een veldboekjeje maken. Het moet minimaal een goede bloemist waardig zijn.“

Droogbloemen en vers

„Wat ik graag doe, is spelen met contrasten. Een boeket kan best wat eenotng zijn van kleur, maar dan wil ik er toch een

Ik wil niet zomaar een
veldboeketje maken.
Het moet minimaal
een goede bloemist
waardig zijn.

Het was de liefde voor de groenteteelt die uiteindelijk de bloemen op Marjolijns pad bracht.

detail aan toevoegen. Mensen verrassen en er opens een gele bloem tussen stropen. De regenstrijdigheid van de vergankelijke- heid van een uitbloeiende bloem en de knoppen die juist nieuw leven aankon- den fascineren me. Ik combineer droog- bloemen met vers. Zo zoek ik een balans tussen het rauwe van die dorre bloemen en het zwerijge dat bloemen ook in zich hebben. Mijn boeketten moeten verrassen, een beetje

spannend zijn. " Als je in de zomer- maanden over Marjolijns over- volle akker loopt, kun je je haar niet voorstellen dat het in de winter weer

'In de winter heb je vooral veel takken. Maar dat hoort ook bij die periode. Er is minder kleur, het stralt de rust uit van die tijd.'

schrail is. De zonnabloemen reiken hoog en op de paandjes tussen de bedden is het moeilijk om de bloemen te ontwijken. Maar die wintermanden komen wel, en veel breidt het land dan niet meer. Dat is de uit- daging waarmee een seizoenster moet werken. Marjolijn heeft een flinke kas op het terrein staan, maar op een gegeven moment is het aanbod op.

„Deze manier van werken is zeker niet de makkelijkste weg. Maar ik zie juist de schoonheid in van het werken met de seizoenen. Ook los ik het deels op door het seizoen te verleggen met bloemen die ik in de zomer droog en takken kunnen ook prachtig zijn. Komende winter wil ik daarvan mooie kransen maken. In januari en februari is het wel een beetje op, dan moet je toegeven dat er echt even niks is.”

Een duurzame keuze

„Tech is dat wat ik wil, de seizoenen laten zien. Daar hoort ook het ingetogene van de winter bij. In de winter heb je na de droogbloem vooral veel takken. Maar dat hoort ook bij die periode. Er is minder kleur, het stralt de rust uit van die tijd. In de industrie zijn die seizoenen bijna verdwenen. Dat is zonde. Soms vraag ik

bij een bloemist wat ze van het seizoen hebben. Als ze dan in februari zeggen 'alles', dan vind ik dat jammer, dat besef zijn we een beetje kwijgeraakt.”

„Zelf zou ik geen tulpen op tafel willen in december, maar volgens mij weten veel mensen niet dat bloemen vaak niet zo duurzaam zijn. De routes die bloemen soms afleggen voor ze in de winkel belan- den, zijn onlogisch. Van Zuid-Amerika naar Nederland

om in China ver- kocht te worden. Ook de bestrij- dingsmiddelen die getoetereel worden, zijn best heftig. Omdat je bloemen niet opeet, worden er minder strenge eisen aan die middelen gesteld. De bloemenwereld is een beetje achtergebleven in de opkomst van duur- zaamheid, mensen zijn zich meer bewust van thema's als voeding en kleding.”

Aan de eettafel

Als startende ondernemer is het soms nog een beetje behelpen: een flink stuk land met royale oogst, maar een net wat te

kleine auto. Bloemen drogen in de huis- kamer en aan de etafel boeketten in elkaar zetten. Dus is er de droom van een eigen plek. „Ik zou graag een werkplaats hebben om boeketten te maken, geen winkel, maar wel een plek waar mensen hun boeketten kunnen ophalen.” Als je Marjolijns enthousiasme hoort, weet je dat het wel goed komt met die studio. In haar gedachten hangen de bloemen al te drogen en hebben de kransen een plekje aan de wand van haar toekomstige werkruimte. Een praktische plek waar ze haar creativiteit kwijt kan, maar ook een toonkamer om de seizoenen te vieren.

